TIØ 4215 Eksamen høst 2012 Sensorveiledning.

Med faglærers kommentarer skrevet etter sensurering, satt i kursiv, 06.01. 2013

Som vanlig store variasjoner i besvarelsene. Få stryker. Litt for få helt gode besvarelser. Mange besvarelser er meget ujevne. Noen har åpenbart bra kunnskaper, men behersker metoden dårlig og får derfor dårlig uttelling på oppgave nr. 2. Veldig positivt at deler av forhandlingsoppgaven er gjennomgående bra besvart, a) og b). Likedan at noen viser at de behersker metoden veldig bra. Men svake besvarelser under 1 c) og 2 gjør at det blir for få som får A og B.

Oppgave nr. 1.

- a) Notater ...s 7. Forhandlernes reservasjonspunkt overlapper hverandre. Det er ikke nødvendig å skrive noe om hvordan man fastlegger reservasjonspunktene. Bra besvart hos de aller fleste.
- b) Betydningen er at det skal være mulig å få til en forhandlingsløsning innenfor denne sonen, ZOPA. *Bra besvart hos de aller fleste*.
- c) Getting to Yes s 144. Her foreslås det tre tiltak. Det er tilstrekkelig for A at kandidaten generelt men konsist beskriver to tiltak. Denne delen av oppgaven ble besvart meget dårlig av de aller fleste studentene. Mange skrev nokså mye likt og ulikt. Manglende kunnskap ble avdekket.

Oppgave nr. 2.

- 1. Spørsmålet er om når akseptanten er bundet av sin aksept i forhold til tilbyderen. Dette reguleres av avt.l §§ 6 og 7. Slakteren har mottatt den første e-posten, som er en aksept, den kan tilbakekalles så lenge den ikke er kommet til Verftets kunnskap, tilbekekall av tilbud, § 7. Spørsmålet er behandiet i Kompendiet for TIØ 4216, forlagsprodusert. Oppgaveteksten er snau. Begge alternativer godtas dersom riktige bestemmelser er funnet. Bra besvart hos de aller fleste.
- 2. Her er det tre muligheter: Kjøpsloven, "Standard innkjøpsvilkår" (standard innkjøpsavtale), Skipsbyggerienes standardformular. Der er tistrekkelig til å få en C at det fremkommer av besvarelsen at kandidaten har sett dette. Det som deretter skrives får avgjøre karakteren. Noen ser nok ikke problemstillingen og bør derfor ikke få bestått på dette spørsmålet.
- 3. Dette spørsmålet kan løses ved at kandidaten skriver at partene forutsettes å ha fylt inn leveringsstedet i kontrakten. Det må godtas som tilstrekkelig besvarelse. Denne typen spørsmål er uvanlig da studentene har svart liten trening i å les kontrakter. Det kan gi pluss til de kandidatene som legger til grunn at punktet ikke er utfylt og faller tilbake på bestemmelsene i kjøpsloven. Når ikke annet er avtalt, foreligger det hentekjøp § 6(1). Den dyktige kandidaten forstår dette når loven leses. Det er også skrevet direkte i pensum, Rettslige emner s. 126. Dette er et av de spørsmålene som skiller den dyktige studenten fra de andre. Utgangspunktet er at kjøpsloven av 1988 gjelder. Men den kan fravikes ved avtale og det er gjort i dette tilfellet. Men når avtalen er taus må den utfylles med kjøpsloven.
- 4. Det er ingen mangel (som selger har rísikoen for) ut i fra opplysningene gitt i oppgaven. Dette burde være klart. Den flinke studenten løser dette på grunnlag av mangelsbestemmelsen l kjøpsloven ettersom kontrakten ikke har noen engen bestemmelse som er en mangel. Svært

- mange får ikke frem at mangel skal avgjøre på grunn av hva som er avtalt. Er ikke noe spesielt avtalt gjelder kjøpslovens bestemmelser
- 5. Under forutsetning av at det foreligger en mangel (som selger har risikoen for) skal dett løses på grunnlag av Standardformularet. Dette reguleres i § 12 pkt 4. Hvorvidt slakteren må betale, dvs. har ansvaret for reparasjonskostnadene, beror på om pkt. 4 kan anvendes. Utgangspunktet er at Verkstedet kan kreve reparasjonen utført hos seg, men Slakteren kan påberope seg 3. avsnitt i punkt 4. Begge løsningene må godtas. Oppgaven er snau. Det viktige er at kandidaten har sett problemet og funne de relevante bestemmelsene i standarden. Kjl. § 36 omhandler selgers rett til utbedring. Bestemmelsen er ikke anvendelig i denne oppgaven som forutsetter standardformularet lagt til grunn. Tilsvarende bestemmelsen i kjøpsloven om erstatning og prisavslag. Kandidaten bør trekkes om det er vist til kjøpsloven selv om bestemmelsene der er riktlg anvendt.

Oppgave 3

Spørsmålet er behandlet i Kompendium i kontraktsarbeid. En god besvarelse må vise at dette er en erklæring som i utgangspunktet ikke gir noen sikkerhet (ingen garanti) men som i konkrete tilfeller kan bli vurdert som juridisk bindende og gi grunnlag for krav mot avgiveren. Her var det mye rart, gjennomgående dårlig besvart.. Mange hadde fått med seg at det i utgangspunktet var et ikke rettslig forpliktende utsagn, men at det kunne bli det på grunn av formuleringene som ble benyttet. Noen blander inn letter «of intent» og ser ikke forskjellen.

Trondheim 10.12.2012 Terje Skjønhals